

GRUPS	SOCORSOS	SOCIS	PRORRATES
I	680	571	1'20
II	665	507	1'35
III	665	439	1'55
IV	455	438	1'35
V	455	321	1'45

Caixa d'Assistència. — Per Secretaria es dona compte de les noves concessions i pròrrogues següents:

Esperança Bordoy, Vda. Serradell, de Barcelona: 100 pessetes mensuals durant 6 mesos.

Llorenç Sanjoan i Llampallas, de Barcelona: 100 pessetes mensuals durant 6 mesos.

Josep M.ª Castellarnau, de Barcelona: 110 pessetes mensuals durant 6 mesos.

Josep Roca i Feliu, pare del Dr. Josep M.ª Roca, de Caldetes: 200 pessetes mensuals durant 6 mesos.

M.ª Dolores Cardelús, Vda. Torrent, de Castellfullit: 150 pessetes mensuals durant 6 mesos.

Enriqueta Puig de Solà Torroella, de Barcelona: 150 pessetes mensuals durant 6 mesos.

Consol Biada, Vda. Arteaga, de Vilanova i la Geltrú: 100 pessetes mensuals durant 6 mesos.

Ramona Vila, Vda. Galceran, de Barcelona: 100 pessetes mensuals durant 6 mesos.

Magdalena Fort, Vda. Vila, de Barcelona: 100 pessetes mensuals durant 6 mesos.

Joan Bta. Zurbano i Rojo, de Barcelona: 60 pessetes mensuals durant 6 mesos.

Teresa Feu, Vda. Gispert, de Barcelona: acordat augmentar a 100 pessetes la subvenció de 75 que té assenyalada.

Remei Pastor de Vidal Bonet, de Barcelona: acordat augmentar a 150 pessetes mensuals la subvenció de 100 que tenia assenyalada.

Abans d'aixecar-se la sessió, el Dr. Castany demana la paraula, que es concedida per la Presidència. Manifesta que presenta les seves excuses al Consell per la seva poca concurrència a les sessions, i ha de justificar-la, puix que no es tracta de manca d'interès ni de bona voluntat, sinó d'impossibilitat material, atès l'enorme treball que pesa damunt d'ell, doncs, a més del seu particular, té al seu càrrec la Direcció del Sanatori de Salt que li proporciona molta feina i que encara li dificulta més el seu desplaçament.

Fa una exposició de l'estat en que es troba, en el sentit professional, la Comarca de Girona i la situació de les diverses Seccions Comarcals.

Esmenta que aquella Mancomunitat celebrà dues sessions i que en la primera se li atorgà

un vot de confiança, com a President, per tal que anés resolent els assumptes que es presentessin que, d'altra banda, gairebé tots han estat de tràmit.

Comunica al Consell que l'esmentada Mancomunitat, junt amb el Col·legi d'aquella Secció, organitzaren una Caixa d'Assistència, amb la denominació de «Caixa Mèdica de Previsió i Prèstecs de les Comarques Gironines», l'objecte de la qual és exclusivament d'auxiliar econòmicament els companys metges d'aquella comarca i familiars llurs, subvenint les necessitats d'ordre precari que puguin sobrevenir-los. Varen acordar una quota trimestral de deu pessetes, més la quantitat que voluntàriament aportés cada ú. També, per a nodrir tant que possible els cabals d'aquesta Caixa, acordaren destinar el sobrant de les despeses de la Mancomunitat que ara han anat reduint. Els companys que tenen cura d'aquesta Caixa són els Drs. Dausà, Massa i Dalmau, de reconeguda sol·vència i adhesió per a les nostres coses.

Fa constar que un dels serveis que crearen amb aquesta nova organització, és la concessió de préstecs als companys que ho sol·liciten, amb un interès del 2 al 2 1/2 per 100.

Després, el Dr. Castany dona algunes referències de casos particulars que s'han produït en aquella Comarca.

Finalment, el Dr. Castany demana ésser rellevat del càrrec de President de la Mancomunitat de les Comarques Gironines, per les seves ocupacions, que tant li obstaculitzen el desplaçar-se a la nostra ciutat i posar-se més en contacte amb el Consell General. Aclareix que aquesta mateixa suggestió la feu als seus companys comarcals i varen oposar-se a la seva dimissió.

El Dr. Cabré fa constar que ha escoltat molt complagut al Dr. Castany, al qual ja trobàvem molt a faltar a les reunions, tant pel seu afecte personal, com per sentir la veu dels companys de Girona. Diu que després de les paraules que en la sessió d'avui s'han deixat sentir de responsabilitat i disciplina, el Dr. Castany creu que no ha d'insistir en deixar la seva representació, si be creu factible que quan no pugui desplaçar-se nomeni un delegat a les reunions.

De totes maneres, fa notar la necessitat cada dia més apremiant d'anar a una reorganització de les Mancomunitats i de les Comarcals, i que la primera cosa a efectuar seria un estret contacte entre uns i altres i una connexió més continuada amb el nostre SINDICAT, i així, paulatinament, aniríem coneixent la situació de cada lloc, amb els canvis que s'hagin operat entre els metges i quants més detalls millor,